

সৰ্বৰ ব্যাধিৰ মূল-মন্ত্ৰ ॥

এই পৃথিবীৰ মন্ত্ৰ গালে শুক ভকতক চিয়াই দ্বৈত
সেৱাৰ অৰ্থে আগকৰি লবলাগিব। ৭।৯ দাল বিশ্ব লং
নিবে ৰাৰিব। পানী ৰাৰিয়ো খোৱাৰ লাগে।

গহুকাৰ

শ্ৰীহলিবাম হাজৰিকা

তন্ত্ৰ বিশাৰক।

প্ৰকাশক

শ্ৰীইন্দ্ৰেশ্বৰ হাজৰিকা।

পোঃ নামতি হ'ল আসাম।

নতুন সংস্কৰণ।

ইং ১৯৪৮ সন

সৰ্বস্বত্ব সংৰক্ষিত।

মূল্য ১০ টাৰি আনা মাত্ৰ

দৰবৰ জাননী ।

গঁবলৰ দৰব ।

এই ঔষধ লগালে যিমান দিনীয়া পুৰণা গলৰ বৃদ্ধি ৩৬ক দিনে ১।৩ দিলে মৰি যাব । মূল্য চিচিত ১ একটকা

পেলুৰ দৰব ।

এই দৰব খালে পেতৰ সক ডাঙৰ সকলো পেলু মৰি সোচৰ ঘাৰে বাহিব হব মলা ৯০ অনা ।

খবৰ দৰব ।

হাতী খৰ দবা খৰ মামৰি খৰ চুম খৰ চুক খৰ আদি অনেক চক্ষু ৰোগ মৰিব, মলা টমা ১০০ অনা

কঁফৰদৰব ।

যিমান দিনে কঁফ কঁফ ৩৬ক ইয়াক ব্যৱহাৰ কৰিলে উপকাৰ পায় । মূল্য ১।০ ডেৰ টকা ।

খলুৰ দৰব ।

মামৰি খলু খুদ শহু খলু ভুক খলু উদনীয়া খলু টপা খলু আদি অনেক ৰকমৰ পছা ঘা ভাগ হয় মূল্য টেমাত ১।০ আঠ অনা ।

ঠিকনা

শ্ৰীহলিৰাম হাজৰিকা

পোঃ নামতি দ'ল আসাম ।

প্ৰিণ্টাৰ—শ্ৰীপ্ৰকাশ চন্দ্ৰ চৰকাৰ,

কাভ্যায়নী মেছিন প্ৰেছ

৩৯১ নং শিৱনাৰায়ণ দাস লেন, কলিকতা—৬ ।

সৰ্বব্যাধি মূলমন্ত্ৰ ।

শ্ৰীকৃষ্ণায়ৈ নমো নমঃ বৈষ্ণৱধনস্তৱিয়ে নমো নমঃ

—*—

জয় জয় বিষ্ণু চৰণত ধৰো ।
বেদমন্ত্ৰে তোমাক স্তুতি কৰো ॥
চক্ৰবান মন্ত্ৰ উতপতি ভৈলা ।
ত্ৰিদশ কোটি দেৱতাৰ মায়া সংহাৰ কৰিলা ॥
চৌষষ্টি ব্যাধিৰ বিষ খণ্ড খণ্ড কৰিলা ।
ডাইনা যোগীনাৰ যত মায়া মাৰি পেলাইলা ॥
চক্ৰবান মহামন্ত্ৰ যেহিদিশে যাই ।
বাৰজলী বাতোৱালী ভাগি পলাই ॥
এহি চক্ৰবান মন্ত্ৰ গৰ্ভক ছলি যাই ।
ব্যাল্লিশকোটি বিষ ব্যাধি খেদি খেদি খাই ॥
হাতে তুলি চক্ৰবান ধৰিলো দাতি ।
নৰ নাৰীৰ ছয়চক্ৰৰ ব্যাধি পেলাইলো কাটি ॥
নমো চক্ৰবান মন্ত্ৰ উচ্ছাৰণ কৰো ।
চৌষষ্টি বোগ ব্যাধি পানী কৰি মাৰো ॥

অনাদি অনন্ত পুৰুষে মোক অস্ত্ৰক দিলা ।
 সেই স্মদৰ্শনচক্ৰ পাত হাতে তুলি লৈলা ॥
 চক্ৰমন্ত্ৰ পঢ়ি চক্ৰক নমস্কাৰ কৰো ।
 ব্ৰহ্মমন্ত্ৰ প্ৰহৰে সৰ্ব ব্যাধি মাৰো ॥
 মহাবল্লে চক্ৰমন্ত্ৰ ফুৰয় মাৰয় ।
 ষোড়শকোটি ব্যাধিৰ মিলা লে প্ৰলয় ॥
 আন্তে কাটো আন্ত কৰালি ।
 মাথাত কাটো মাথাবিসালি ॥
 ছয়চক্ৰৰ নব নাৰীৰ হৃদয়ৰ ।
 বিষব্যাধি কাটো বান হানি ব্ৰহ্মাৰ ॥
 মাৰিলো ব্ৰহ্মমন্ত্ৰ বান ।
 ব্যাল্লিশ কোটি বোগ কৰিলো নিৰ্য্যাম ॥
 শোহংকাৰ হুমহুমকাৰ ।
 হুংহুংকাৰ গদাৰ প্ৰহাৰ ॥
 আঠ অঙ্গৰ নাৰীৰ বিষচয় ।
 চক্ৰ হানি বিষ ব্যাধি কাটি কৰিবো প্ৰলয় ॥
 গাৰয় দাৰয় বিদাৰয় ।
 শোষয় শোষৰ সবে উচাতয় ॥
 হৰ বিষ ব্যাধি হৰ ।
 যৈৰণ বিষ ব্যাধি তৈতে পানী উথি মৰ ॥

ব্ৰহ্মাৰ তনয় নিধিছি আছিল নাওঁ ।
 তেহেস্তে নমিল হবৰ দুই পাৰ ॥
 হৰিৰ চৰণে কৰি নমস্কাৰ ।
 পাশে ছলি গৈলা ধন কুব্ৰবৰ ॥
 দুই হানো ঘোৰ ৰূপক ধৰিলা ।
 হবৰ প্ৰসাদে ধ্যানতে পাইলা ॥
 সেহিবেলা মহাদেৱে আনন্দক পাইলা ।
 স্তুতি কৰি সুদৰ্শন চক্ৰক নমাইলা ॥
 বিশ্বাদ সবদে চক্ৰে খেদি আউলা ।
 ভূত প্ৰেত পিষাঞ্চক খেদি খেদি খাইলা ॥
 সেহি চক্ৰবান মহামন্ত্ৰ উচ্ছাৰণ কৰোঁ ।
 চৌবিশ কোটি ৰোগব্যাদিক ধৰি মাৰোঁ ॥
 কোন কোন ব্যাধিৰ কোন কোন নাওঁ ।
 চাৰ্ব্বিকশ কোটি ৰোগ ব্যাধি খেদিয়া পেলাওঁ ॥
 প্ৰথমতে জ্বৰ ব্যাধি অতি দৃষ্টগুৰ ।
 চক্ৰত পৰি ব্যাধি খণ্ড খণ্ড হুই পৰ ॥
 চেঙ্গাচেঙ্গে লীয়া মৌবিচনীয়া ।
 শাওঁশূলা গ্ৰহণীশূলা তাকো পেলালো কাটিয়া ॥
 চক্ৰবানে খণ্ড খণ্ড কৰো জ্বৰ খাপৰি ।
 খৰপীড়া খহনৌ পীড়া পৰম দাক্ষণ মাৰো ।
 চক্ৰমন্ত্ৰে জঁৰি ।

হৰহৰ জাৰিলো কৰি নিম্মূল ।

বোগব্যাদি পানীকৃত্য হুই গৈল ॥

নমো চক্ৰবান ধৰিলো ডাতি ।

পেট কামুৰী পিত কামুৰী আন্ত কামুৰি

পেলাওঁ কাটি ॥

পেলু কামুৰী ব্যাধিক জাৰেঁ ।

নমি চক্ৰবান মহামন্ত্ৰ দাতি ধৰো ॥

হাঁতী কামুৰী কুছিয়াকা মুৰী আও কামুৰী ।

কাটিয়া পেলাওঁ বাউ কামুৰী ॥

নমো চক্ৰ মন্ত্ৰ ধৰিলো ডাতি ।

পঘা গুনীয়া পটা ফুলিয়া পত্ৰমন পেলালা কাটি ॥

হৰ বিষ ব্যাধি হৰ ।

ছয়ত্রিশ কোটি ব্যাধি পানীকৃত্য হুই পৰ ॥*

—*—

এই চিহ্ন দিয়াত ফুঃ মাৰি মাৰি যাব ॥

নমো নমো চক্ৰমন্ত্ৰ উচ্চাৰণ কৰো ।

সূৰ্য্যশূলা নাভিশূলা কাটি সংহাৰ নকৰেঁ ।

নমো চক্ৰ মন্ত্ৰ উচ্চাৰণ নকৰো ।

হস্তশূল নাভিশূল গৰ্ভশূল উষাশূল সংহাৰ কৰো ।

হৰবিষ ব্যাধি হৰ ।

চৌষষ্টি বিষ ব্যাধি মাৰেঁ পানীকৃত্য হুইপৰ ॥*

পানী পৰিলে পাতাল সৃতি ।
 মাছক ছই কৰে উজ্জনি ভাতি ॥
 গণ্ডেশত ধৰিলেঁ জল ।
 পানীকৃত্য কৰেঁ বিষ সকল ॥
 বিষৰ বান কুৰিয়া টেকেলীয়া ।
 পেট আভোক গুন্দ পৌড়া গৰ্ভত বাস টুকলীয়া ॥
 চক্ৰ মন্ত্ৰে হাতে তুলি জাৰেঁ ।
 সৰ্ববিষ ব্যাধি পানীকৃত্য কৰেঁ ॥
 ডালহাৰা পানীহাৰা বজ্ৰ কুটকুটি ।
 জিনজিনী শিৰশিৰি চটচটি ॥
 ধপধপি পোৰণি দেৱণী বিষণী কম্পনী ।
 চক্ৰ মন্ত্ৰে জাৰি কৰিলেঁ পানী ॥
 ফুট ব্ৰহ্ম বান ফুট সৰ্বাস্তৰ বিষ ফুট ।
 হুমহুম কৰে চৌচক্ৰ চৌদ্বাৰ কাট ॥
 ব্ৰহ্মা মহেশ্বৰ দিলে চক্ৰবান ।
 ব্ৰহ্মমন্ত্ৰ অস্ত্ৰে বিষ কৰে নিৰ্য্যান ॥
 উভঙ্গ শোহং সৰ্ববিষ নোহং ।
 তঙ্গ সাৰ তোঙ্গ সাবং মবং ॥
 চক্ৰে কাটো সৰ্বাস্তৰ বিষ নাই ।
 আওঁককীয়া পানী জাৰিলো ময় ॥

সৰ্বব্যাদিৰ মূলমন্ত্ৰ ।

বিস্বক কৰিলো পানী ব্ৰহ্মা মহেশ্বৰৰ ডাক ।

বিষ্ণোৰ বাণি চাৰিশ কোটি ব্যাদি

জাৰিলো সবাক ॥

মোৰ বচন লবচৰ হব বিষ হব ।

চৌসষ্টি ৰোগ ব্যাদি পানী

কৃত্য হই পৰ ।*॥ ঋঃ কুঃ ঋঃ ॥

আমুকাৰ গাৱত বেদন কৰ য়েৱে ।

মহাদেৱৰ ত্ৰিশূলত পৰিঘৰ তেৱে ॥

ৰোগীৰ গাৱত ধৰি থাকে য়েবে ।

শ্ৰীৰাম আগত পৰিঘৰ তেবে ॥

য়েবে কৰশ ৰোগীৰ গাত ধাৱ ।

মহাদেৱৰ মাথাত কামুৰী খাৱ ॥

বিষ্ণোৰ দোহই ব্ৰহ্মাৰ দোহাই ।

ঈশ্বৰী ঈশ্বৰৰ অনন্তৰ দোহাই ॥

ৰোগীৰ গাৱত পৰি খাৱস ।

ভীমৰ গদাও পৰি ভস্ম হোৱস ॥

য়েবে ৰোগীৰ শৰীৰত বেদন কৰস ।

পাশুপত্ৰ অস্ত্ৰত পৰি ভস্ম হোৱস ॥

আঠ অঙ্গ বাত্ৰিশশিৰৰ গৰ্ভৰ চৌচক্ৰৰ ।

নব নাৰীৰ তেজমাংৰ অস্থিৰ ॥

বিষ ব্যাধিবোগ সুদৰ্শন চক্ৰত পৰি ।
 ভস্ম হোৱস চৌষষ্টি বোগব্যাধি চণ্ড কৰি ॥
 আমোকাৰ অঙ্গ এৰি নযাস য়েবে ।
 অনাদি ঈশ্বৰৰ কাই কৰ্ম্মত পৰিমৰ তেবে ॥
 য়েবে বোগী শৰীৰত বেদ নকৰশ ।
 পদ্মমনী কন্যাৰ আস্তকাঁম্বুৰস ॥
 সুদৰ্শন চক্ৰত পৰি মৰশ ।
 ব্ৰহ্মাৰ আজ্ঞা চেদ কৰশ ॥ * ॥

ফুঃ মাৰি মাৰি মাৰ লাগে

উৰি গল শগুনী পৰি গ'ল পাখী ।
 ঈশ্বৰ মহাদেৱক কৰিলে সাথি ॥
 কোন শগুনীৰ কোন কোন জাতি ।
 তাৰ জানে মহাদেৱে উজ্জানি ভাতি ॥
 ডালত পৰি শগুনী গুণে মনে মনে ।
 ত্ৰিদশকোটি দেৱতাই কানপাতি শুনে ॥
 মাৰ লুকি বাপেৰ লুকি ।
 ডালত পৰি কুকহাই মাৰিলে উকি ॥
 চৌকুটি বিষ পৰি দিলে ফাট ।
 পাতালে লোকাওঁ বহুমতী এৰি দিয়া বাট ॥
 কেন কোন বিষয়ৰ কোন কোন জাতি ।

সৰ্বব্যাধিৰ মূলমন্ত্ৰ ।

মই জানোতাৰ জনমৰ শুৰি আতি ।

গলবেড়া হেঙ্গেৰা লুকি হেঙ্গেৰা

গলকটিকা বেঁৰা ।

বলধা এবেঙ্কা বান পিন্ধলা বাঘমুৱা ॥

শিয়ালগলা ভাঙ্কো ইটা ভাঙ্কো মাটি ভাঙ্কো ।

চৌকুটি বিষৰ ঘাৰ ভাঙ্কো ৃ

হৰ বিষ হৰ অমুকাৰ বিষ ব্যাধি পানী হুই পৰ ।

এহি বাক্য লবচৰ মহাদেৱৰ ত্ৰিশূৰ পৰি মৰ ॥*॥

ইতি চক্ৰমন্ত্ৰ সমাপ্ত ।

মোৰৰ—মন্ত্ৰ ।

শ্ৰীশ্ৰীকৃষ্ণায়ৈ নমঃ । শ্ৰীশ্ৰীবৈষ্ণৱ ধনন্তৰীয়ে নমঃ ॥

মোৰ মোৰ মহামোৰ, শ্ৰীবামৰ গৰ্ভে ভৈলা উতপতি,
কুখহৰৰ আঢ়ৈয়া মোৰ, নিবোকীয়া কুমতিয়া, শিৰ শিৰিয়া,
মোৰ জিনজিনিয়া মোৰ, বাটি অহা মোৰ, খুন্দা মৰা
মোৰ, তিনতিনিয়া মোৰ, পৰাগুনিয়া মোৰ, টেকেলীয়া
মোৰ, বাঘছোৱা মোৰ, ছুদ মোৰ, হাণ্ডবী মোৰ, বাতি
মোৰ, ওফন্দা মোৰ, তংতংসিয়া মোৰ, দেনু ভিৰিয়া
মোৰ, বেহুটকাৰ মোৰ, ধলা মোৰ, কুছিয়া মোৰ, কছাৰি
মোৰ জেঠি মোৰ, চন্দ্ৰ মোৰ, সূৰ্য্য মোৰ, হাটোৱালী
মোৰ, পেটপতিয়া মোৰ, পেট খামোছিয়া মোৰ, কাচ
কামুৰী মোৰ, বাধ মোৰ, চাগমোৰ, শনিপাত মোৰ,
নিপাতি মোৰ, তোৰ জনম জানো মই, গুচিয়া এতিয়াই
তই, নুগুচ যদি কৃষ্ণগোসাইৰ মাথা খাৱ ॥ * ॥ যেহি
ৱেলা বাপ গুৰুক কৰিলা আচৰণ, কোন কোন গুৰুৰ
কোন কোন নাওঁ, হাতগুৰু, বাতগুৰু, শিক্ষাগু, দিক্ষাগুৰু,
অনাদিগুৰু, পিতৃগুৰু মাতৃগুৰু, সবে আছিল, সাতবাৰ
সবাকু প্ৰণাম কৰো, সাত সাগৰৰ পাৰ, লক্ষ লক্ষ পুনঃ
প্ৰাণামো বাৰম্বাৰ, নাচিলা অগনী নাচিলা পানী নাচিলা
মোৰ মনে পাতালে জানি, ডিম্ব ডিম্ববাৰ কৰি ডিম্বক

বজাই, ওপজিলা মোৰ ক্ষনোমানো পলাইবাৰ নাই ঠাই
গোমুখী পাতালক যাই, সেহিবেলা উতপতি মোৰ, ভৈলা,
মাটি গুৰি পালীগুৰি মোৰ আছে সাগৰ ভৰি ॥ সাগৰ
মথন্ত মোৰ ক্ষণমানে হাতে তুলি লৈলা, সব মোৰ মানে
মহাদেৱ গুৰু আছে মাৰি খাই, ওঠৰ কোটি মোৰমানে
গুৰুৰ অজ্ঞায় পানীকৃত্য হৈ যাই । * । ফুঃ ফুঃ ফুঃ ॥
বেজালী বেজালী সোলটকা মোৰ, শনিপাত নিপাত মোৰ,
আট্টেয়া মোৰ, ছুদ মোৰ কুম্ভ খনিয়া মোৰ, দেয়া মোৰ,
চেচা মোৰ, জেঠি মোৰ, জাৰি কৰিলো পানী, উৰি গ'ল
বগুৱা বিব গজি গ'ল পাখী, কোন কোন বিষক থৈছা,
বাখি, ভোৰ ভোৱীয়া মোৰ, গাজলী মোৰ কুটনী মোৰ,
বিন্ধনি, হামি অহা হেকেতিয়া, ফন্দিয়াটনা, পেট বোৱা,
বতিওৱা, মোৰ হাক গুৰুৰ ডাক, আমোকাৰ চৌষষ্টি মোৰ
জাৰো সব সব কৰি নামি আহ, মোৰ বচনলৰ মহাদেৱৰ
ত্ৰিশূলত পৰি মৰ, মোৰ বচন লৰ এটকামহন্ত বন্ধকৰ,
গৰ্ভাৱতী স্ত্ৰীবধ কৰি শ্ৰীবিষ্ণুৰ সুদৰ্শনচক্ৰত পৰি মৰ,
মোৰ বচন গুৰুৰ ডাক, চৌষষ্টি মোৰ মানে মোৰ হাতে
পানী হুই সব সব কৰি নামি আহ ॥ * ॥ ফুঃ ফুঃ । আদি
গুৰু অনাদি গুৰু হাটগুৰু বাটগুৰু, শিক্ষাগুৰু বিজ্ঞাগুৰু
নমস্কাৰ কৰো চৌষষ্টি মোৰক পানীকৰো, ঘোনগুৰি পৰ্বত

ঘাগৰ নলা, উজিল মোৰ মানে কাণ্ডনিকলা, ফাট দিয়া
 বসুমতী পাতালে লোকাণ্ড, হালধিৰ চেকে চেকে বৈই
 গল ধাৰে, লড়ি গল বপুৰা মোহনৌৰ কাষে লোভাই,
 ধুবুনীয়ে কাপোৰ ধোৱে সেই কাপোৰ শোনৰ কৰণীত
 থলে, কাপোৰ লয় ঠাইহল. উথিয়া খলকি লাগিলে, খলকি
 লাগিয়া বিষ আকাশে উৰি গ'ল জ্বিউ, বায়েনা কেঙ্কুৱা
 বেঙ্কেনাকলে, ফুলযেন কেঙ্কুৱা উৰুৱাই নিলে, সৰ্পেৰে
 মাৰলি সৰ্পেৰে শয়্যা, তাতে বসি আছে কালিদেউ ৰাজা,
 কালীদেউ ৰাজা সৰ্পৰ সৰ্য্যালৈ, কালীদেউ কুঁৱৰী মহা-
 দেউৰজী, মহাদেউ পাৰ্ব্বতীৰ বচনে তুতি গৈলা বিষ,
 শগুণী জিণ্ জিনিশিৰ, শিৰামতী আটোয়া মোৰ
 জাৰোঁটকা মোৰ জাৰোঁ, ধেমেলিয়া মোৰ জাৰোঁ, জেঠি
 মোৰ জাৰোঁ, চেঁচা মোৰ জাৰোঁ, আকাশী মোৰ, জাৰোঁ,
 পাতালী মোৰ জাৰো, বাউ মোৰ জাৰোঁ, মোৰ বচন
 গুৰুৰ ডাক, চৌষষ্টি মোৰ জাৰোঁ, আমুকাৰ মহাদেউ
 পাৰ্ব্বতীৰ বচনে, তুতি যাউক মোৰ, হৰ বিষ হৰ
 আমোকাৰ চৌকোটি মোৰ মাণে পাণী কৃত্য হৈ থাক,
 মোৰ বচন লৰ চৰ, ব্ৰহ্মাৰ চক্ৰত পৰি মৰ, এটকা
 মহন্তৰ আজ্ঞা চেদ কৰ, বিষ্ণুৰ শূদৰ্শন চক্ৰত পৰি মৰ,
 সীতা মাতৃক বধ কৰ, সাত কপিলা বধ কৰ, গৰ্ভৱতী

স্ত্ৰী বধ কৰ, বাবে জন বৈষ্ণৱ চৌদ্ধজন পাৰিষদৰ আজ্ঞা
ছেদ কৰ মোৰ বচন গুৰুৰ ডাক, আমুকাৰ চৌষট্টি মোৰ
মানে পানীকৃত্য হই থাক ওং খং খং ক্ৰিং হতং
শিবাভ্যো নমঃ ॥ * ॥ ফুঃ ২

সৰ্পে খালে ধৰণী ধৰা মন্ত্ৰ ।

ধৰণী ধৰণী আই ধৰণী বোপাই ধৰণী মই ধৰণী ধৰো
চন্দ্ৰ সূৰ্য্যলৈ চাই । তই থাক ধৰণী শিৰত পৰি, মই
আহো গুৰু শেৰা কৰি ॥ এহি বাক্য এৰি যদি উধাই
জাৱ, মা মনসা দেবীৰ দোহাই, দাঁৰৰ মুখে পৰি বিষ
থাক ॥ উক্ত মন্ত্ৰ পঢ়ি দাঁৰৰ উপৰ ভাগে, চুনৰে কিষা
চুলিৰে অথবা গৰুৱে মুখোৱা ভাল ভাল চাই তিনি দাল
বৰটাখেৰে ভাল কৈ টানি বান্ধ দিব । তাৰ পাছত বিষ
নমা মন্ত্ৰৰে জাৰি বিষ নমাই আনিব । সৰ্পাঘাত মানুহ
জনক গোবৰ চুব নিদিব, তাক পস কৰিলে বিষ উধাই
যাই । সৰ্পে দংশিলে দ্বিতীয় ধৰণী ধৰা মন্ত্ৰই পাটাৰ
উপৰ নেতা কাপৰ য়ে কাচে । পল্লপাতে সেই স্থানে
সৰ্পৰ বিষ ভাসে ॥ নেতা তুমি গুৰু মই তোমাৰ শিষ্য ।
আচলে বান্ধিলোঁ । অমুকাৰ অঙ্কেৰ যত কাল কোটি বিষ
বিষ বিষ ওবে বিষ গোখোৰা খায় । তাক ৰাখিলো

আসি কাপোৰে বান্ধিয়ে ॥ গৰুড় . গৰুড় তোমাৰ পৰ্ব্বতে
 যে বাস । উপৰত থাকিতই তলে কৰ বাস ॥ ঐ
 বিষ ভোক বান্ধিলেঁ। মনসা দেবীৰ বৰে । দুই মাস
 থাক ওই বিষ আঁচল ভিতৰে ॥ মনসাৰ আজ্ঞায়ে হাড়িৰ
 ঝী চণ্ডী দেবীৰ আজ্ঞা ॥ * সৰ্পে খোৱা ঠাইত ৩ বাৰ ফুঃ
 মাৰিব লাগে । বৈজ্ঞয়ে নিজৰ টিকনী চুলিত এই মন্ত্ৰ
 পাঠ কৰি একতি গাঁঠি দিব, তেতিয়া সৰ্পে খোৱা মানুহ
 জনৰ বিষ উপৰলৈ উঠিব নুৰাবে ॥

সৰ্পে খালে জৰা মন্ত্ৰ ।

যথা মন্ত্ৰ গোৱাৰ বিধান, মন্ত্ৰ পাঠ কৰাৰ আগতে
 এটা দৌঘল চুলী আনি । সৰ্পাঘাত স্থানে চুলি দাল
 দাঁৰৰ মুখত ঘৰ্শাই ঘৰ্শাই দিব লাগে কাৰণ বিছাই
 ফুটিলে যেনে কৈ ক্ষত স্থানে শূং লাগি থাকে, সেইদৰে
 সৰ্পাঘাত স্থানে দাঁৰ লাগি থাকে, সেই কাৰণে চুলিৰ দ্বাৰা
 ঘৰ্শন কৰি সেই দাঁৰ উঠাই দিব লাগে, ঘাৰ মুখত দাঁত
 লাগি থাকে সেই দাঁত বিলাক দাঁৰৰ মুখত থাকিলে বিষ
 লাগি নাহে গতিকে চুলিৰ দ্বাৰা উক্ত নিয়মে দাঁৰ উঠাই
 লব লাগে, তেতিয়া বেগতে বিষ নামে ॥

ইকৰি মিকৰি খিৰকি দোৰে জানা ।
 বাম বহিমেৰ একো নাই মানা ॥
 জয় চামুণ্ডা দেবীৰ কৰিলোঁ ভৰ ।
 হুল উৎপাদন হেতু দিয়া যোক বৰ ॥
 আল ফালে ডংকা কৰিয়া কুৰয় ।
 কোন কোন সৰ্পেৰ সেৱা কহিয়ো আমায় ॥
 চিলা কালো গোখোৰা আদি যত আছে ।
 অথবা বাৰ মাসে কোন উঠি যাই জল কাছে ।
 জলে জলে কত খায় ।
 বন্ধিতে নুৰবো যায় ॥
 এক ছোট ঝাৰে চোপেচোপে ।
 বিষৰ জালে থৰ থৰি কাষ্পে ॥
 সক দেখি ওঝা নাকাৰে ।
 কি কৰো তাক ভাবি যবে ॥
 হেনকালে ধনন্তৰী যায় ।
 ডাকিয়াতেওঁ ওঝাক বোলয় ॥
 শুন ওঝা মোৰ বাক্য ধৰহ এখন ।
 চৌসাপাৰ মন্ত্ৰে বিষ কৰো উৎপাটন ॥
 শাঁকজ্বলে মাণিকজ্বলে ।
 আক কালকুত বিষজ্বলে ॥

মাতাৰি তাৰ তিনি শিষ্য শিৱ বিষ্ণোবৰ মনসা আই ।

বিষহৰি আইক স্মৰণে উপাৰিয়া যাই ॥

ইয়াৰ অঙ্কে বিষ নাই বিষ নাই ॥

দোহাই মা মনসা দেবী বিষহৰি আই ॥ * ॥ মন্ত্ৰ
পাঠান্তে দংশনস্থলে তিনবাৰ ৩টা ফুঃ মাৰিব । উক্ত
মন্ত্ৰ তিনবাৰ পাঠ কৰিব ॥

২য় বাৰ সৰ্পৰ বিষ কাৰণ মন্ত্ৰ ।

ঘাৰ মুখে বিষ নামাই অনা মন্ত্ৰ ॥

আফুলা কলগছটী বুলি বুৰ বুৰ কৰে ।

দেবীৰ কীৰণে বিয়া ঘাৰ মুখে লবে ॥

ক'ত আছিল ওবে বিষ মনসাৰ দোহাই !

যি আজ্ঞা গৰুড়ৰ কহোঁ তাই ॥

গৰুড় আসিলে বিষ শীঘ্ৰ নামি যাই ॥

শিৱ গোসাইৰ বাক্য কওঁ তোক মনসা দেবী খায় ॥
মনসা দেবীৰ আজ্ঞায়ে চণ্ডী দেবীৰ বা বিষ ৰাজাৰ
আজ্ঞায়ে বিষ পাতালে পড়ি যব ॥ ** ফুঃ ২ উক্ত মন্ত্ৰ
পাঠান্তে তিনবাৰ তিনিতি ফু মাৰিব, তেতিয়া ঘাৰ মুখে
বিষ লাগিবব । ৩ বাৰ মন্ত্ৰ জাপ্যং ॥

বাপেকৰ ঘৰলৈ যায় গৌৰী সঙ্গ কৰি হৰে ।

অঙ্গৰ বসন তাৰ উৰাই লা ওপৰে ॥

বিধিৰ বিৰ্য্য সিটো গলিয়া উঠিল ।

তাক্ক দেখি সৃষ্টি কৰ মনত ভাবিল ॥

হাফোৰাৰ ভিতৰত ভৰায়া বাখি লা ।

তিনি কোটি বৎসৰ বিষ ভিতৰে আছিল ॥

তাত হস্তে জন্মিলা কাল কোট বিষ ।

কি কহিব তাৰ কথা অতি আস বিষ ॥

এহি সব বিষ খাইলে নাগগণ ।

যেতিক্ষণে জীৱগণ কৰন্তু দংশন ॥

বিষৰ জালত জাঁৱ অস্থিৰ হৈলন্ত ।

ক্ৰীহৰি ক্ৰীহৰি বুলিয়া মাতি লগু ॥

দয়াময় দিনবন্ধু প্ৰসন্ন হইয়া ।

গৰুড়ৰ পৃষ্ঠে তথা সত্ৰবে যায় ॥

মহানন্দে গৰুড়ে বিষক শুসিলা ।

অতএব মিলি হৰি হৰি বোলা ॥

নাই বিষ অমুকাৰ অঙ্গে আৰ নাই ।

নাই বিষ অমুকাৰ অঙ্গে আৰু নাই ॥

মনসা দেবীৰ আজ্ঞায়ে ঃ বিষহৰিৰ আজ্ঞায়েৰ ॥*

এই লাঞ্ছন দিয়াত হু ৩ বাৰ ।

৩য় বাৰন মন্ত্ৰ ।

মেঘ পলালে গহন বাতি ।
 সাপ সাপিনী কোন কোন জাতি ॥
 শোও হাতে জাৰি পেলাবা দিকে ।
 যত বিষগণ ভৰিৰ তলে থাকে ॥
 নাই বিষ যা-বিষ হৰিৰ আজ্ঞে ।
 নাই বিষ মনসা মাইৰ আজ্ঞা ॥

ফুঃ ৩ বাৰ প্ৰথমঃ—এক দুই ৩য় পৰ্য্যন্ত মন্ত্ৰ দিয়া হ'ল ।
 এই মন্ত্ৰ পাঠ কৰি বিষ নমাব পাৰিবা একু একু মন্ত্ৰ
 পাঠান্তে একটি একটি কৰি, তিনিবাৰ তিনিটি ফুঃ দংসন
 স্থলে দিব । যেনে—ফুঃ । ফুঃ ॥ ষুঃ ॥

৪ৰ্থ মন সাৰ মন্ত্ৰ ।

মাৰ মনসা ভব মন্ত্ৰ কৰিলো প্ৰচাৰ ।
 বিষ পান কৰিবাক তোমাৰ অধিকাৰ ॥
 কাহাৰ শক্তি তাক কোনে বাধিবাক পাবে ।
 মহা বহি বিষৰ জাল কোনে সহিবাক পাবে ॥
 স্নেহ পৰ্য্যন্ত তোমাৰ সেৱা পূজা বি কৰিলা ।
 তোমাৰ প্ৰভাতে সিটো বিষত তৰিলা ॥
 হে ভগৱতী আই দয়াকৰহ আমায় ॥
 সাপে খোৱা বিষ যেন ফুঃ তে উৰি পুৰি যায় ।

ঘোৰ ৰাত্ৰি অতি ঘোৰ চমৎকাৰ ।
 নেজানো খালে কোন জাতি সৰ্প বৰ ॥
 বিছা বুড়া আদি কৰি অষ্ট সৰ্প গণ ।
 নেজানিলো কোন জাতিৰ সৰ্প কোন কোন ॥
 যদি হয় ষষ্ঠ দশ চিত্তি ।
 তেওঁ যেন বিষ নামে উঠি ॥

মাৰ মনসাৰ আজ্ঞায়ে, মহাদেবী বিষ হৰিৰ আজ্ঞায়ে
 আমুকাৰ অঙ্গ হতে বিষ শীত্ৰ শীত্ৰ ছলি যা ॥ ফুঃ ফুঃ
 ফুঃ ৩ বাৰ । যি সময়ত সাপেখোৱা মানুহ বা অন্য
 কোনো জীৱ নিস্তেজ হৈ পৰে, কি সাপে খালে একোস্থৰ
 কৰিব নুৱাৰিলে । এই মন্ত্ৰ দ্বাৰ ৩৭ সাত বাৰ পাঠ
 কৰিলে সৰ্পৰ বিষ নামি উৰি যায় আৰু কোনো ভয়
 নেথাকে ।

মথনী মন্ত্ৰ সাৰ ॥

ক্ৰোদ্ধত মথিলা সাগৰ দেৱ মহেশ্বৰ ।
 বান্ধকৌৰ বিষ তাত উঠিনা বিস্তৰ ॥
 তাক দেখি দেৱ গণ কান্দিবে লাগিলা ।
 ক্ৰোদ্ধ এড়া বুলিতাক মহেশে কহিলা ॥
 শান্ত হই দেব দেব সাগৰত চায় ।
 সবেজল বিষময় দেখিবাক পাই ॥
 কি কৰো বুলি মহেশে ভাবিতে লাগিলা ।
 সেহি ক্ষণে ধৰি কণ্ঠ ও থইলা ॥
 নীলকণ্ঠ হয় তাতে দেৱদেৱ হৰ ।
 বিষৰ জালত পাছে হৈলন্ত অৰ্টিৰ ॥

তাক দেখি যত সব দেৱ ঋষি গণ ।
 নাৰদক চাই সবে বুলিলা বচন ॥
 কবহ নাৰদ তুমি গোলেকে গমন ।
 ত্ৰীহৰিক মাতি তুমি আনাহা এতি ক্ষণ ॥
 তেওঁ যদি নাহে তবে সৃষ্টি নাশ হয় ।
 দেৱ দৈত্য সবে বিষও পৰি যাই ॥
 নাৰদ শুনিয়া পাছে এতেক বচন ।
 গোলোকতে ত্ৰুৰা কৰিলা গমন ॥
 সকলো বৃত্তান্ত কহে ত্ৰীহৰিব আগে ।
 শুনিয়া শীঘ্ৰে গোলক পতি আহিলে ॥
 সবাৰ দুৰ্গতি দেখি চিন্তিত হইলা ।
 কতো বেলি সবাক আশ্বাস যে দিলা ॥
 দেৱগণে আশ্বাসিয়া সিবক বুলিলা ।
 নীলকণ্ঠ নাম তোমাৰ এতিক্ষণে হইলা ॥
 বিষ্ণু তেজ প্ৰকাশিয়া দেবদেব হৰি ।
 সাগৰৰ যত বিষ লৈই লস্ত হৰি ॥
 হৰিক স্মৰণে বিষ ছুই গৈলা ভস্ম ।
 অমুকাৰ অঙ্গে বিষ নাহিকে আউৰ ভস্ম ॥
 মনসা দেবী আজ্ঞায়ে বিষ পাতাল পুৰি বাস ।
 বিষ হৰিব বৰ বিষ ব্যাধি নাস ছুই পৰ ॥

ভূত পিশাচ খেদুৱা মন্ত্ৰ ।

সূতা কাটে বাম চন্দ্ৰ বনৰ মাঝত ।
 তাক দেখে সীতা দেবী বসিয়া আগত ॥
 হেনকালে লক্ষণদেৱ তহিতে আসিলা ।
 তাক দেখি শ্ৰীৰাম স্তম্ভবাক লৈলা ॥
 বামে বোলে ভাই তুমি কিসৰ কাৰণ ।
 এতেক বিলম্ব কৰি আহিলা এখন ।
 লক্ষণ বোলে গৈইছিলো পৰ্ব্বত উপৰি ।
 দেখিলোহো তাতে ভূত আছে সাৰি সাৰি ॥
 একগোটা মনুষ্য বৃদ্ধি নেলালো বিচাৰি তথায় ।
 ঘৰবাৰি এৰি সবে গৈলন্ত পলাই ॥
 তাক শুনি বাম চন্দ্ৰে এক ফু মাৰি দিলা ।
 যত যত ভূতগণ পলাইয়া গৈলা ॥
 নাই ভূত অশুকাৰ অঙ্গ নাই ভূত আৰ ।
 বাম নামে হয় সাত সমুদ্রে এৰ পাৰ ॥
 শ্ৰীৰামৰ আজ্ঞা আৰু সীতা দেবীৰ বৰ ।
 এই মন্ত্ৰ উচ্চাৰণে ভূত দিলা লৰ ॥

ভূতে পোৱা মনুষ্যৰ জনৰ গাত এই মন্ত্ৰ পাঠ কৰি
 ৩ বাৰ—৩টি ফুঃ মাৰিব । ইতি

সৰ্বব্যাধিৰ মূল মন্ত্ৰ সম্পূৰ্ণ ॥

এই মন্ত্ৰ অনেক দিনৰ প্ৰমাতী কাৰণে জন সমাজত
 প্ৰকাশ কৰিলো । ২১১০।৪৭ সম ।

স্বাক্ষৰকাৰী শ্ৰীহলিৰাম হাজৰিকা তন্ত্ৰবিশাৰদ

জাননী ।

তলত লিখা পুথিবিলাক আমি ছপাই ছোঁ। এই পুথি বিক্রমে গাৰে ভূঞা সকলো ঠাইতে এজেন্ট আৱশ্যক! এজেন্ট সকলক বিশেষ ভাৱত কমিশন দিয়া হ'ল। পৰীক্ষা প্ৰাৰ্থনীয় ॥

১।	সৰ্বজয় মন্ত্ৰ	১০	১২।	বিয়ানা ম	১০/০
২।	আপদ উদ্ধাৰ	১/০	২০।	মহাদেউ চৰিত্ৰ	১০
৩।	চতুৰ্বিংশতি বৰ্ণন	১/০	২১।	আত্মা মাৰ	১২/০
৪।	লীলা মালা	১/০	২২।	আত্মা পৰিচয়	১০
৫।	বাৰণ বধ	১০	২৩।	বৈকুণ্ঠ পয়ান	১০
৬।	উবাচ মন্ত্ৰ	১/০	২৪।	সহজ ধাৰাপাত	১০/০
৭।	চাপনি মন্ত্ৰ	১/০	২৫।	পুপৰী চৰিত্ৰ	১/০
৮।	বহাগী বিছৰ নাম	১/০	২৬।	নাৰদ চৰিত্ৰ	১০/০
৯।	অষ্টো ও বশত নাম	১/০	২৭।	জজ যামল	১০
১০।	হৰ গোৰী সংবাদ	১০/০	২৮।	বৰ বেজালী	১০/০
১১।	হৰিহৰ সংবাদ	১০/০	২৯।	বিলা'হ বেজিনী	১০
১২।	হৰ মোহন	১০	৩০।	নাৰদী পুৰাণ	১০/০
১৩।	দিহা নাম	১/০	৩১।	চতিহা সংগ্ৰহ	১০
১৪।	ধন্য সংবাদ	১/০	৩২।	প্ৰেম লহৰি	১০
১৫।	জৰা সৰু বধ	১০/০	৩৩।	প্ৰেম চৰিত্ৰ	১০/০
১৬।	বৈষ্ণৱ পুৰাণ	১০	৪৪।	প্ৰেম নিৰ্বা	১০/০
১৭।	বৰ কবতি	১/০	৫৫।	বুলা বনিয়া নাম	১০/০
১৮।	গকড পুৰাণ	১০	৩৬।	গৰ থিয়া কীৰ্ত্তন	১০/০
			৩৭।	বাৰ ভগী বিবালী	১০

প্ৰাপ্তিস্থান

শ্ৰীহলিবাম হাজৰিকা

বুক এজেন্টি

পোঃ—নামতি দ'ল আসাম ।

জাননী ।

তলত লিখা পুথিবিন্যাস আমাৰ দোকানত পাব পাৰিব।
উপহাৰ বা কমিশ্বন দিওঁ ।

১। কেবল কীৰ্ত্তন	১/০	১১। কনিৰ শব্দ	১/০
২। গোপন বিহাৰ	১/০	১৮। নবসিংহ মন্ত্ৰ	১/০
৩। নাম সংগ্ৰহ	১/০	১৯। বামমন্ত্ৰ	১/০
৪। আত্মাত্ম	১/০	২০। সৰ্ব্বটোক মন্ত্ৰ	১/০
৫। অশোক চৰিত্ৰ	১/০	২১। ভবিষ্য সংগ্ৰহ	১/০
৬। বিহুৰ নাম	১/০	২২। নাৰদ সংবাদ	১/০
৭। গুণমলা	১/০	২৩। বৈকুণ্ঠ পয়ান	১/০
৮। ভীমচৰিত্ৰ	১/০	২৪। লক্ষী চৰিত্ৰ	১/০
৯। স্কন্দ হৰণ	১/০	২৫। বড হেজুলী মন্ত্ৰ	১/০
১০। কানধোৱা	১/০	২৬। অৰ্জুন সংসাদ	১/০
১১। কাণী দমন	১/০	২৭। স্বপ্ন চৰিত্ৰ	১/০
১২। মুখভঙ্গা মন্ত্ৰ	১/০	২৮। জীৱ স্ততি	১/০
১৩। গুৰুৰতি মন্ত্ৰ	১/০	২৯। ভবিষ্য পুৰাণ	১/০
১৪। শ্ৰীহৰ চৰিত্ৰ	১/০	৩০। শিবৰ বুনা	১/০
১৫। সীতাবনবাস	১/০	৩১। কাক চৰিত্ৰ	১/০
১৬। ক্ষেত্ৰপাল মন্ত্ৰ	১/০	৩২। দিপিকাচণ্ড	১/০
		৩৩। মনি কোঁৱৰ	১/০

প্ৰাপ্তিস্থান ।

শ্ৰীহলিবাম হাজৰিকা

পো: আ: নামতিলা (আসাম)